

heller ikke tænkt sig, at Præsterne skulde være istand til at holde Befordring alene, hvor der er Anner. Dette er tilstrækkeligt godtgjort derved, at, om der ogsaa kun er een Kirke, har Præsten ligesaafuldt Jord og Bolig, som hvor der er 2 à 3 Kirker. Afseet endog herfra vilde det jo være underligt at gjøre et saadant Bequemmelighedshensyn, som før berørt, gjældende med Hensyn til, hvem der skal overtage en Byrde eller ikke. Ja, det forekommer mig ligefrem at være i Strid med, hvad man ellers attraaer her i Landet, nemlig, at der skal være Lighed i Byrder, at Præsten skal have en Extraktorsel eller Ride-tour, medens han lige med alle Dyrige skal deeltage i alle communale Kjørsler. Dette synes jeg aldeles ikke stemmer overeens med Billighed og Retfærdighed. Naar man taler om den Gene, det er for Vedkommende at skulle hente Præsten i deres særegne private Anliggender, maa man dog huske paa, at det kunde jo stille sig saaledes, at Præsten, som Deeltager i det almindelige Høgtvæsen, maaskee kunde være tilfaldt til samme Tid at hente Rægen til den Mand, der ogsaa ønsker hans aandelige Bistand; men ikke desto mindre skulde han ogsaa befordre sig derhen; jeg kan ikke indsee, at det skulde være billigt. (So! So!) Ja, der kan jo være forskellige Meninger derom; men for mig staaer det aldeles klart, at det paa ingen Maade kunde betegnes med det, som jeg forstaaer ved Billighed.

Men, selv om man nu ikke vilde agte paa disse Indvendinger, saa er der dog Noget, som gjør Lovforslaget endnu mere ubilligt; det gaar her, ligesom da man indførte Hartkornets Egalisation, hvorved man ikke tog videre Hensyn til nogen Godtgjørelse for Præsterne, og hvor det mange Steder blev en Lettelse og Indtægt for de større Embeder, medens det blev en forøget Byrde for de mindre, og netop det Selvsamme kan sies her. Jeg vil oprigtigt tilstaae, at der er Præsteembeder og Avlinger af den Beskaffenhed, at denne Sag er høist ubetydelig; men der er igjen andre, og meget ofte de mindre Embeder, for hvilke det vil blive meget besværligt. Nu er det vel sandt, at de mindre Embeder ofte ere beklædte af unge Mænd; men disse ere ofte i en saa-

dan Stilling, at de netop behøve en mere skaanselsfuld Behandling end senere. Denne indre Ulighed mellem dem, der iøvrigt ere i samme Stilling, synes allerede ikke at være heldig; men alt dette imødegaaer den ærede Forslagsstiller ved at bemærke, at derom er der jo saameget mindre Tale i hans Lovforslag, da han har antydet, at det kun skal gjælde dem, som for Eftertiden komme i Embederne, saa at det altsaa ikke har nogen Betydning for de nærværende. Naar altsaa senere nogen Præst maatte ønske et andet Embede, da er det hans egen Sag at overveie, om han vil paatage sig denne Byrde; er den saa stor, at den kan forringe Embedet, som han maatte attraae, saa kan han lade det være. I alt Fald mener den ærede Forslagsstiller, at denne Byrde er saa ubetydelig, at den paa ingen Maade vil forhindre Folk fra at søge Embederne. Vi kunne ganske roligt tage denne Byrde med, vi faae nok Embederne besat! ikke sandt? (So! So!) Ja, mine Herrer! det er dog vistnok ikke den rette Anskuelse at gjøre gjældende; jeg troer dog ikke, hvor meget der end kunde ligge i denne lille Lov, at der er tænkt paa at opstille en ny Regel for Præsternes Embedslønning. Jeg troer heller ikke, at man ret længe kan vedblive at sige: vi kunne ved denne Leilighed tage det og det fra Lønnen, der bliver dog altid Noget tilbage, og vi have det bedste Bevis paa, at det, som bliver tilbage, er tilstrækkeligt, fordi der altid er Folk nok, der søge Embederne. En saadan Stille til Licitation af Statsembederne troer jeg hverken er heldig for Staten eller for Embederne; men det vilde for hele Statstjenesten og altsaa for Borgersamfundet være det uheldigste Princip, man kunde gaae ind paa. Naar man ellers taler om at skulle lønne Embeder, da søge vi at finde en Maalstok derfor i Embedernes Betydning eller i den Tidsanvendelse til at berede sig dertil, der er gaaen iforveien. Det er ikke saa meget længe siden, at der blev yttret, at hvis de nærværende Forhold skulde bestaae, vilde de nærværende Lønningsforhold være for lave; det er ikke længe siden, at vi for en talrig Stand her i Landet havde et Lovforslag paa Bane, hvor Alle erkjendte, at deres Stilling ikke